

та отъ свѣтлинѣ елха стари германски коледни пѣсни. Нѣколко отъ тѣхъ декламираха. Отъ всички бликаше любсвь къмъ далечното отечество.

Преди раздаването на подаръцитѣ, зам. Главниятъ ржководителъ на „Бранникъ“ г-нъ Захари Стоилковъ поздрави пимпфетата и подчерта искреното другарство между „Бранникъ“ и Хитлеровата младежъ.

Трогателенъ бѣше моментътъ, ко-

гато едно отъ пимпфетата подкани другарчетата си къмъ търпение и жертви, когато тѣхнитѣ братя сж на Донъ и Волга, въ Сталинградъ и на Кавказъ.

Изпѣти бѣха още коледни пѣсни. А следъ това пимпфетата разгледаха богатитѣ подаръци, които „Бранникъ“ бѣ поднесълъ за всѣко едно отъ тѣхъ, следъ като ги бѣха гледали „отъ далече“ повече отъ часъ, докато траеше коледната програма.

АЗЪ СЪМЪ БЪЛГАРЧЕ

Азъ съмъ българче, и силна
майка мене е родила.
Съ хубости, блага — обилна
е родината ми мила.

Азъ съмъ българче. Обичамъ
нашѣ планини зелени.
Българинъ да се наричамъ —
първа радосъ е за мене.

Азъ съмъ българче свободно,
въ край свободенъ азъ живѣя.
Всичко българско и родно
любя, тача и милѣя.

Азъ съмъ българче и растна
въ дни велики, въ славно време.
Синъ съмъ на земя прекрасна,
синъ съмъ на юнашко племе.

Ив. Вазовъ